

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

<sida 327>

BOTANISKA ANMÄRKNINGAR,
gjorda i Lappmarken och tillgrän-
sande Landsorter;
af
L. L. Laestadius.

För den, som efterforskar orsaken till växternas olika utspridning öfver jorden, och de upplysningar, som deraf kunna hämtas i anseende till klimat och dylikt, är det alltid af stor betydenhet, att många växter äro så inskränkta till särskildta afsöndrade fläckar, att det fordras flera forskares fortsatta bemödanden, att påfinna dem. Sålunda finner man helt oförmodadt växter på våra fjellberg, som man trott tillhöras blott några få ställen på de sydligare Europas fjellar. Det är sådant, som Kongl. Vetenskaps-Academien alltid ansett värdigt att efterforska. I sådant afseende vågar jag äfven inlemna närvarande skrift, som är frukten af en fyrdubbel sommarresa, och som så mycket leder sitt ursprung från det understöd och ljus, som Kongl. Academien delat äfven till dess författare.

§.1.

Beskrifning öfver några ovanligare växtformer från Lappmarken.

1. POA *pratensis* Linn. : Panicula diffusa : ramis horizontaliter patentibus laevibus. Spiculis <sida 328> quinquefloris: flosculis paulisper villosis; radice stolonifera. Habitat locis pingvefactis juxta domos Novaccolarum. Folia stolonum plana; vaginis laevibus. Folia culmi

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

lanceolata, canaliculata, brevia. Ligula brevis. Gramen bipedale. Hanc genuinam esse arbitror Poam Linnaei pratensem, cujus descriptionem, ob comparationem varietatum sequentium attuli, quae sunt:

2. *POA pratensis* β . *Domestica*: panicula oblonga: ramis flexuosis paulisper asperis. Spiculae tri-l. quadriflorae ovatae crassaeque: flosculis villo connexis evidenter quinquenervibus. Culmus striatus crassus, rigidus; foliis lanceolatis brevibus; ligula brevi truncata. Habitat locis siccis Lapponiae. Gramen sesquipedale statura robusta. Quo magis locis aridis nascatur hocce gramen, eo magis rigescit, donec speciem nanciscitur sequentis.

3. *POA pratensis* γ *rigens*: panicula oblonga, pauciflora, brevis, ramis horizontaliter patentibus laevibus, Spiculae bi-quadriflorae ovatae; flosculis evidenter quinquenervibus undique ferme villosis, Culmus erectus, strictus, rigidus; foliis brevissimis; ligula brevi truncata. Radix adscendens stolonibus angustis conduplicatis.

Poa rigens HARTM, Flor, Scand, p. 448. Habitat locis, Solis ardoribus exustis et lapidosis Lapponiae rarius, Juxta Quickjock Lapponiae Lulensis ipse semel legi Anno 1820; at Cl. WAHLENBERG nonnulla ejuscemodi Specimina apud <[sida 329](#)> Utsjocki reperta e Lapponia Kemensi et in Kaisavare Finmark. orient. reportavit Anno 1802. Gramen pedale interdum semipelade: vaginis foliisque glaberrimis.

A. *Poa flexuosa* differt abunde: ramis patentibus rigidis; flosculis evidenter nervosis; culmo usque e medio foliis destituto; tota denique statura rigida. Non dubito, quin haec etiam varietas ad Poam pratensem reducenda sit, quamquam loco valde difficili et arduo crescens monstrifer facta sit.

4. *POA pratensis* δ *iantha* *) <[fotnot](#): $\acute{\iota}\acute{\upsilon}\delta\omicron\sigma$ flos violacci coloris.> panicula oblonga, brevis; ramis flexuosis laevibus. Spiculae ovatae, minutae, bi-quadriflorae; flosculis margine dorsoque paulisper villosis.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Folia culmi convoluta, brevia, unacum vaginis laevissima. Ligula brevis. Radix stolonifera. Habitat locis arefactis collium abundanter. Legi in insula Gammelgården et Rosbacken juxta Quickjock, nec non ad lagum Virihjaur Lapponiæ Lulensis, Anno 1821. Gramen rubicundum tenue, inter semipedalem et bipedalem altitudinem varians. Radix oblique descendens stolones emittens binos ternosve subterraneos, qui mox de terra adscendendo emergunt, foliaque faciunt valde brevia, anguste canaliculata, vel potius conduplicata, ut subulata existumes. Ista folia, quantum mihi observare licuit, primo guidem anno nascuntur tantummodo terna, viridia, falcata; postea vero insequente aestate, illis jam marcescentibus, totidem proveniunt nova, eadem natura ac priora; tertia <sid a 330> autem aestate culmus tandem surgit florifer. Folia igitur culmi partem inferiorem circumdantia semper emarcida scariosaque conspiciuntur; bina tamen ipso culmo apparent brevia, convoluta, fere subulata. Ligula brevis, amplexicaulis. Deinde culmus e genigulo in medio posito sublatus, strictus, rigidus folioque carens, paniculam sustinet subcontractam; ramis inferioribus plerumque guinis patentibus, superioribus autem flexuosis, erectis. Flosculi plerumque terni, guo casu rudimentum semper quarti apparet, minuti. Glumae calycinae ovatae, vix, quam latae duplo longiores. Magnitudine admodum variat. Nam maxima, quae mihi obviam venerunt, spesimina bipedalis altitudinis erant, ac panicula tum guidem diffusa videbatur ramis horizontaliter patentibus. Minor et strictior, quam *Poa pratensis a.* floribus violaceis, exiguis, trifloris; foliisque radicalibus brevissimis.

5. *POA pratensis ε. hydrophila*: panicula contracta; ramis flexuosis, erectis. laevibus. Spiculae tri-quadriflorae, villo connexae. Radix repens; stolonibus longissimis setaceis. Legi inter Carices in aqua crescentem juxta Quickjock Lapponiae Lulensis Anno 1821.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Gramen sesguipedale. Radicis indoles ferme eadem, ac in varietate sequente. Folia autem stolonum longissima, quippe quae dimidiam culmi altitudinem consequuntur, sed simul angustissima, ut omnino setacea dici mereantur. Forma paniculae eadem, ac in varietate iantha. Folia tamen hujus culmea quoque longiora, plerumque emarcida, convoluta.

Omnes hae varietates β , γ , δ , ϵ inter se conveniunt: foliis culmeis brevibus unacum vaginis, lævissimis; panicula plus minus diffusa, ramis teretibus lævibus. Quam ob rem has a *Poa pratensi* divellere non videtur esse consentaneum naturæ.

6. *POA trivialis?* β . *macrorrhiza*: panicula elongata, contracta; ramis paulisper asperis, erectis. Spiculæ ovatæ, bi-quinquefloræ; flosculis villosis. Folia culmi elongata planiuscula, siccitate convoluta; ligula longiuscula. Vaginæ foliorum subasperæ. Radix longissime repens. Habitat locis pinguefactis Alpium rarius: inter alpes Kiergevare (vulgo Kirkivare) et Jegnaapo, et in convalle Vallekårså legi Anno 1821.

Gramen plerumque bipedale interdum quoque semipedale, saturate viride. Radix longe horizontaliter repens. Neque tamen oblique serpit. sed directe pincuidam penetrat terram, donec emergens de fundo folia promittit longissima conduplicata. Rursus hæc ipsa radix continuatur subter terram, quo ad folium, culmumve attingat vicinum. Sed nondum finis est. Nam ulterius terra abscondita radix porrectaque, quasi catena, connectit culmos foliaque, hinc et illinc surgentia: adeo ut finem radicis frustra quaeras. Ceterum culmus erectus foliis binis ternisve succinctus, nunc brevibus convolutis, nunc longioribus fere planis, apice carinatis subasperis. Ligula amplexicaulis elongata. Vaginae in primis stolonum asperæ. – Quamquam vaginae foliorum ramique interdum panigulae laeves evadant, tamen varietatem hanc, si ita placet, propius *Poae triviali*, quam *pratensi* accedere censeo ob paniculam contractam, ligulam foliaque elongata et cetera.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Etenim trivialem genuinam nunquam in Lapponia animadverti; sed in Jaemtia, ni fallor, <sidam 332> et in Norvegia e. g. juxta Nidrosiam eam legi, cujus haec est Species:

7. *POA trivialis* Linn.: Panicula contracta et spissa; ramis erectis asperis. Spiculae triflorae ovatae. Flosculi tenuissime villosi, acuti, evidenter quinquenerves. Culmus longis latisque instructus foliis plerumque ternis ferme planis, una cum vaginis asperis. Ligula elongata, et quidem lanceolata. - Colore flavescente, foliorum et vaginarum asperitate, ligulaque elongata et ab hac et ab illa facile internoscitur.

8. *POA alpina* β . *Lapponum*: Panicula inaequaliter diffusa: ramis curvatis subasperis. Spiculae bi-quinqueflorae ovatae; corollis villosiusculis hiantibus. Folia culmi lanceolata brevia. Radix fibrosa.

Habitat locis fertilioribus regionis subsylvaticae et subalpinae. Legi in insula Frösön 1819, et in sylva betulina apud Virihjaur Lapponiae Lulensis 1820; sed etiam Cl. WAHLENBERG specimina huic similia apud Polmak Finmarkiae orientalis anno 1802 reperta in suo servat herbario.

Gramen solitarium pedale; variat tamen altitudine spithamea interdum. Radix simplex fere raro stolonifera. Folia plerumque plana, lanceolata, obtusa, omnia ferme viridia; ligula mediocri, qualis *Poae annuae* esse solet. Rami paniculae nunc deflexi, nunc patentis, nunc erecti. Spiculae fere ut in *Poa alpina*, maxime quadriflorae, glumis late ovatis. - Poaene alpine an annuae propior sit, prorsus ignoro; est enim statura graminis *Poae annuae*, at Spicularum forma *Poae alpinae*.

<sidam 333> Obs. *Poa flexuosa* Engl. Bot. Tom. 16, Tab. 1123, quam ab Auctore Flor. Britt. loculenter descriptam videmus, omnino ad *Poam laxam* Cl. WAHLENB. in Flora ejus Lapponica pertinere videtur, tametsi spicularum forma ac color in figura citata nostrae plantae Lapponicae minime sit consentanea. Illam tamen *Poam flexuosam* magis *Poae laxae* propinquam

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

esse arbitror, quam cuiusdam harum, de quibus nuper mentionem fecimus varietatum *Poa pratensis*; idque tam foliorum cernitur laxitate totiusque paniculae, quam ligula illa elongata et quidem lanceolata, qualem omnino nostra habet planta Lapponica. Et quamquam singulare hocce gramen a Cl. WAHLENBERG specialiter extricatum sit, tamen nos quoque ea, quae de indole ejusdem comperti sumus, narrare non pigebit; ne quispiam post haec idem commisceat cum aliis varietatibus, quarum magna Lapponiae extat copia.

9. *POA laxa*: panicula (statu scilicet florenti) contracta, pauciflora, laxa; ramis flexuosis laevissimis. Spiculae ante florescentiam revera lanceolatae, bi-quinqueflorae (maxime quadriflorae); flosculis remotiusculis, margine corollarum dorsoque paulisper villosis. Glumae galycinae lanceolatae (longitudo latitudine triplo major). Folia culmea plerumque bina, convoluta, ligula elongata, lanceolata, qualis *Poa flexuosae* minime amplexicauli, quemadmodum varietas illa iantha mihi ceteraeque habent. Radix stolonifera. Magna e radice fasciculorum surgit copia, quorum maxima pars emarcida conspicatur, uno alterove folio e turba illorum prominente viridi. Gramen primum spithameum (tumque *Poa laxa* <[sida 334](#)> audit merito); deinde, postquam adolevit, pedale; fitque tum (statu praesertim maturo) rigidulum, ramis paniculae atropurpureis patentibus. Spicularium color violaceo-ruber; marginibus croceis, albescentibus.

Nota hujusce graminis specifica, qua ceteris dignoscitur e longinquo haec est praecipua, quod folium culmi supremum non longe a panigula sit remotum, cum in ceteris supra commemoratis varietatibus, culmus usque e medio foliis caret.

Plures quidem variationes in Lapponia vidi quae haec omittere lubet, quoniam indolem earum accurate inquirere non licuit.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

10. *Luzula campestris* β . *nivalis* (mihi). Inflorescentia capituliformis terminalis, floribus multis exiguis conglomeratis constans; Calyces obtusi, capsula retusa globiformi breviores; culmus rigitus; foliis lanceolatis acuminatis brevibus; radix caespitosa.

Habitat in rupibus occultis Alpium rarissime. In latere boreali alpibus Jegnaapo, una cum *Luzula arcuata et spicata* semel legi anno 1821. Magna de radice surgit caespitosa foliorum culmorumque copia, qua in re cum *Luzula arcuata* convenire videtur.

Folia autem radicalia, quemadmodum *Luzula* habet *spadicea*, maculata, foliis *Luzulae campestris* latiora, complanata, apicem versus paulatim acuminata; culmea autem lanceolata brevia, vagina purpurascens, culmum rigidum strictumque amplectentia.

Bractea spicarum foliacea, convoluta. Spica prorsus capitata flosculis exiguis; bracteolis integris. Capsula ferme globosa, apice retusa. Herba spithamea. Differt a *Luzula campestris*, inflorescentia capitata, floribusque minutis; a varietate *sudetica*, foliis brevibus latioribus, maculatis; ore vaginarum minime piloso, culmo stricto rigido; a *Luzula arcuata*, foliis radicalibus semper complanatis; culmique brevioribus: bracteolis non fimbriatis et sic porro.

11. *STELLARIA graminea* β . *alpina* (mihi); panicula pauciflora; Folia calycina ovata acutiuscula, fere enervia, petalis longiora. Folia lanceolata, crassiora, fere carnosae, margine undulata subcartilaginea, internodiis plerumque longiora.

Stellaria uliginosa WAHLENB. Fl. Lapp.

Habitat locis arefactis Alpium rarius: Juxta lacum Virihjaur et in convalle Vallekårså Lapon. Lulens. legi anno 1821.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Herba digito vix major. Radix simplex, gracilis descendens; an sit vero perennis aflirmare non audeam, quamquam folia radici proxima ovata et emarcida istiusmodi rationem indicare videntur. Pars caulis inferior, foliis approximatis, oppositis, subsecundis circumdata; pars superior, tamquam pedunculus e turba foliorum eminens, paniculam paucifloram, stipulisque exicuis suffultam attollit. Capsulae ovatae, stigmatibus plerumque bipartitis.

Obs. *Stellariam uliginosam* varietatem β . cujus mentionem fecit Cl. HARTMAN in Act. Holm. anno 1818, ego quoque in Lapponia saepe vidi. Pedunculis quidem lateralibus unifloris; caule ramoso dichotomo; foliis calycinis acutiusculis capsula oblonga brevioribus; petalis fugacibus; stigmatibus ternis plerumque bipartitis, flexuosis. <sid a 336> Fit haec quoque varietas interdum paniculata; adeo tamen, ut pedunculorum quisque folio nitatur ordinario; caret enim stipulis membranaceis pellucidis, quae competunt varietati longifoliae, cujus etiam specimina in Lapponia legi. 12. GNAPHALIUM *carpaticum* WAHLENB.: Dioicum; cyma terminali convexa. Caule erecto, folioso; foliis lineari-lanceolatis utrinque albotomentosis, radicalibus quidem oblongo- lanceolatis basin versus attenuatis trinervibus; radice fusiformi.

[symbol: o med pilspets mot nordost] Corolla infundibuliformis, inflata, tubulosa, quinqueloba; pappo clavato.

[symbol: o med kors norrut] Capitulis oblongis, pappo setaceo.

Gnaph. carpaticum WAHLENB. Fl. Carp. p. 258. t. 3. fol. supra glabris.

Gnaph. alpinum, STURM Deutschlands Flor. Tom. X, Heft. 38.

Habitat locis suboccultis, in lateribus Alpium Boream versus pronis, rarius: ego guidem primum anno 1820 in rupe quadam pone alpem Kappasvare,

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

florentem detexi; postea autem an. 1821 ad latus boreale alpis Kiergevare Lapp. Lulens. hic et illic crescentem legi.

Herba spithamea solitaria. Radix adscendens, fusiformis. Sarmentis guidem caret, stolones vero interdum seu fasciculi foliorum e radice proveniunt, guorum folia elongata, lanceolata, ad basin longe attenuata et trinervia conspicantur. Ceterum caulis magna foliorum copia ornatus.

Cyma terminalis quatuor aut octo Floribus composita, squamis lanccolatis, imbricatis scariosisque, quae in herba masculina <sid a 337> flosculis adaequatae, in herba autem feminina iisdem evadunt breviores.

Pars corollae inferior (in herba masculina) tubo constans cylindrico; pars autem superior concavo-inflata, limbo quinquefido. E medio autem corollae eminet staminum columna, ipsa quoque quinquefida.

Obs. antequam adolevit herba, corolla cylindrica apparet stamina includens; estque tum solito minor. Itaque cavendum est, ne varietatem quispiam esse putet herbam nondum adultam.

13. *ARNICA alpina* Sw.: caule unifloro; foliis caulinis attenuato-lanceolatis oppositis; radicalibus lineari-lanceolatis trinervibus.

Arnica alpina SWARTZ. – Olin dissert. de Arnica p. 94.& 11. HARTM. Scand. Fl. p. 313. A. montana β. Linn. Fl. Svec. pag. 295. Lilj. Sv. Flor. Ed. 2 pag. 361.

In alpe Zekkok Lapp. Lulens. semel legi an.. 1820.

Planta alpina a vulgari illa valde diversa esse videtur. Herba spithamea, radice crassa fusiformi. Folia radicalia, praeter viriditatem laetiolem, ejusdem indolis ac *Gnaphalii carpatici*, omnino lanceolata, utrimque acuminata, trinervia. Caulis autem teres, pubescens, erectus, foliis binis oppositis ornatus; unicum tamen interdum in pedunculo cernitur foliolum.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Ceterum inflorescentia *Arnicae montanae* non absimilis, quantum mihi inquirere licuit. Nondum enim herba erat adulta, cum mihi apparuit initio mensis Julii, ut de partium floralium indole, nihil certi afferre queam. /K. V. A. Handl. 1822. St. II./

<Sida 338>

14. *CAREX dioica* β . *parallela*: Spica linearis; capsulis ovato-lanceolatis, concavo-convexis demum patentibus. Culmus sulcatus: foliis canaliculatis. Radix stolonifera et quam maxime caespitosa.

Habitat una cum *C. dioica* locis madefactis alpium Lulensium copiose: primum juxta fluvium Stallädno reperi anno 1820; sed anno 1821 in lateribus alpium Kiergevare, Kappasvare et Thôke (Tokin) et florentem et fructificantem abundanter legi; infra alpes autem eadem nunquam animadverti.

Magna culmorum foliorumque abundantia ex eadem surgit radice, quae tanquam catena connectit, alitque et gubernat civitatem hanc florentem.

Folia inferne omnino canaliculata; superne autem subulato-triquetra, serrulata. Culmus sulcatus superne interdum asper. Spica semper linearis, fere sparsiflora. Capsulae primum calyce obtectae, postea vero eodem longiores, ovato-lanceolatae, rostratae (nec margine serrulatae), ore hyalino. Herba adulta semipedalis. En quoque *Caricem dioicam* ipsam lectam ibidem comparationis gratia.

Carex dioica: Spica feminea oblonga densiflora; capsulis ovatis, margine serrulato; culmo tereti; foliis filiformibus. Stolones guidem emittit radix varios, culmos autem plerumque solitarios vidi.

15. *CAREX bicolor* Allion.: Spicae terminales plerumque ternae, androgynae inferne masculae; bracteis amplectentibus setaceis; capsulis obovatis

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

obtusis longitudine squamarum; stigmatibus binis; culmo obtusangulo laxo; radice caespitosa.

<sida 339>

Carex bicolor. Allion Flor. Pedemontana n. 2311. Schk. Car. t. Aaaa, fig. 181.

Habitat locis arenosis alpium Lulensium raro: inter alpes Kiergevare et Thuoddaratchs juxta lacum Pällaure semel legi anno 1821.

Planta digitalis, radice caespitosa. Folia vix lineam lata, planiuscula, linearia, ferme glauca. Culmus inferne quidem subteres, suberne autem triqueter, obtusangulus adeoque laxis, ut spicarum pondere interdum curvetur, terraque declinetur. Spiculae ternae ovatae, quarum media androgyna et sessilis est; reliquae breviter pedunculatae. Bractea glumiformis, foliolo, aristae ad instar, exserto, spicas aequante. Capsulae obovatae. Squame oblongae obtusae, nervo viridi per medium notatae. Culmi ad terram erant declinati, foliaque sub arena ex aqua nivali delata latebant.

16. *CAREX aquatilis* β . *epigejos*: Spica mascula unica juxta basin plerumque androgyna. Spicae femineae superiores sessiles; inferiores breviter pedunculatae, bractea foliacea breviter vaginante. Culmus obtusangulus, foliaque plana.

Habitat locis pinguidis, umbrosis, regionis subalpinae et subsylvaticae Lapponiae Lulensis copiose.

Radix crassa vaginis multis ferrugineis circumdata. Folia omnia complanata item bractee. Capsulae ovatae, ore integerrimo, squamis oblongis obtusis longiores. Herba ceterum pedalis.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Car. aquatili sane proxima, tametsi *Car. illam saxatilem* saepe adeo appropinquat, ut sorores haberes germanas. Sed haec est differentia, quod altera culmum habeat obtusangulum, bracteas vaginantes squamasque capsulis breviores; culmus autem alterius semper evadat acutangulus, bracteis dimidiatis amplectentibus, auriculis utrimque nigris vix conniventibus.

17. *ASPIDIUM Oreopteris* SWARTZ.: fronde pinnata: pinnis pinnatifidis, laciniis margine undulatis, obtusis; sporangiorum punctis marginalibus demum confluentibus.

Aspid. Oreopteris, Willd. Spec. Pl. Tom. V. p. 247. In monte quodam juxta vicum Täråker provinc. Helgeland Norvegiae semel legi anno 1819.

Statura satis robusta, laciniis pinnarum obtusis et Sporangiiis ad marginem magis approximatis ab *Aspid.* differt *Thelypteride*. Frondis superficies punctillis glandulosis, nectareis adspersa.

§.2.

Anmärkning ar öfver några rarare växtställen.

(*) i marginalen utmärker dem, som icke förut bliv it fundne i Lappmarken.

* *Utricularia minor* Linn., Piteå Lappm. Arjeplog.

Veronica saxatilis, Quickjock, Njunnas.

Aira alpina Linn. Njunnas-Kårså Lul. Lappm.

* *Poa sudetica* Haenk. Norrige, Indalen 1819; Quickjock, Valleramblet 1821.

Poa laxa Haenk. Quickjock, Kiergevare.

**Poa serotiria* Ehrhart. Nammatchs i Luleå Lappmark 1820.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Kaenigia islandica Linn. vid bäcken Vaschjajockå 1820; vid Jegnaapo-Jolle, Kappasvare, Stocke-jockå, samt Kåbrenåiwe 1821, allt i Luleå Lappmark.

Pulmonaria maritima Linn. Norrige, Levanger 1819.

<sida 341>

Campanula uniflora. Linn. Quickjock, Thuoddaratchs, Jegnaapo-Jolle.

Viola montana Linn., Fl. Dan.. Quickjock, Njunnas. vid Sjön Tata (Comminister Ullenius. 1821.).

Ligusticum scoticum Linn. Norrige, Stenskär 1819.

* *Juncus balticus* Wild. Quickjock Lastachtjawelk 1820.

Juncus parviflorus Ehrh. Quickjock, Vallekårså, Vuolletjourvitak 1821.

Andromeda tetragona Linn. Quickjock, Ruodnas, Kiergevare, Kåbrenåiwe 1821. *Rhododendron lapponicum* Wahlenb. Quickjock, Ruodnas, Ihldum, Kiergevare, Kåbrenåiwe 1821.

Saxifraga Cotyledon Linn., Norrige Indalen 1819; Quickjock Njunnas 1821.

Saxifraga cernua Linn., Quickjock Gammelgården.

Saxifraga rivularis Linn., Quickjock Thuoddaratch, Kierkevare 1820, Vållekårså 1821. *Saxifraga caespitosa* Linn. Quickjock Nammatchs, Vallekårså 1821.

Alsinnella stricta Sw. Quickjock Kiergevare, Jegnaapo-Jolle 1821.

Lychnis apetala Linn. Quickjock Njunnaskårså, Puoitatchs, Kiergevare, 1821.

Silene rupestris Linn. i Nammatchs.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Cerastium glabratum Hartm. Quickjock Njunnas Kårså.

* *Potentilla argentea* Linn. Piteå Lappm, Arjeplog Ischjach 1820.

Potentilla nivea Linn. Quickjock Algavare.

<sida 342>

Ranunculus lapponicus Linn. Jockmock, Storbacken, Parkijaur-morkan, Quickjock, ofvanför Tjuskaure 1821.

Pedicularis flammea Linn. Quickjock, Kiergevare, Kåbrenåive 1821.

Pedicularis hirsuta Linn. Quickjock, Ruodnas Kiergevare, Jolle 1821.

Draba hirta Linn. Quickjock, Algavare, Kiergevare, Valle. 1821.

Draba alpina Linn. Kiergevare, Kappasvare, 1821.

Gnaphalium supinum Willd. Quickjock Vallebacken 1821.

Erigeron alpinum Linn. Njunnas 1821.

Orchis albida Swartz. Quickjock, Njunnas Kårså 1821 et Kardevare.

Ophrys alpina Linn. Quickjock, Kiergevare, Kappasvare 1821.

Carex microstachya Ehrh. Piteå Lappmark Arjeplog 1820. Quickjock, Tjåmotes 1821.

Carex tenuiflora Wahlenb. Quickjock, Tjåmotes.

Carex Oederi Ehrh. Piteå Romelsjön 1821.

Carex ustulata Wahlenb. Quickjock Njunnas, Kiergevare 1821.

Salix polaris Wahlenb. Quickjock, Kiergevare.

[Kungl. vetenskaps-academiens handlingar för år 1822; tryckår 1823 ss. 327-342]

Sal. Myrtilloides Linn. emellan Luleå och Råneå vid Landsvägen; vid Storbacken, Jockmock och Randijaur 1821.